

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΥΠΤΟΥΣΗΣ (Λουκ. 13, 10 - 17)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στα Σερζιανά, στις 4/12/2005)

Ο πόνος δεν την λύγισε

Σήμερα το Ευαγγέλιο μας μίλησε για την θεραπεία μιας γυναίκας, που με δαιμονική ενέργεια είχε γίνει συγκύπτουσα. Ήταν τόσο πολύ καμπουριασμένη, που δεν μπορούσε να σηκώσει καθόλου το πρόσωπό της προς τα πάνω. Ασφαλώς η γυναίκα αυτή ήταν ταλαίπωρη. Σωματικά ήταν να την λυπάται κανείς. Πνευματικά όμως ήταν να την θαυμάζεις. Γιατί στεκόταν όρθια. Και ήταν, κάθε Σάββατο, στη Συναγωγή, στην Εκκλησία. Δεν έλλειπε ποτέ.

Και εκεί, στην Εκκλησία, βρέθηκε ο Χριστός, η παρηγορία και η ελπίδα όλων μας. Και βλέποντάς την, την συμπόνεσε και της είπε: «Γύναι, απολέυσαι από της ασθενείας σου». Δηλαδή σε απολύω, σε λύνω, σε ελευθερώνω. Και ανορθώθηκε αμέσως. Σηκώθηκε, σαν να μην είχε τίποτε. Γιατί;

Απάντηση: Το θέλημα του Χριστού, γίνεται αμέσως έργο. Θέλησε και έφτειαξε τον κόσμο. Θέλησε και έφτειαξε εμάς. Θέλησε και έφτειαξε τα άστρα, τα δένδρα, τα λουλούδια, τα πάντα. Κατά τον ίδιο τρόπο δεν ήταν ποτέ δυνατό να θελήσει να γίνει καλά η συγκύπτουσα και να μη γίνει. Γι' αυτό, όταν ένας άνθρωπος θέλει κάτι, η καλύτερη λύση είναι να το ζητεί από τον Θεό. Από τον Θεό βέβαια ζητάμε πράγματα «κατά Θεόν». Δεν είναι δυνατόν να λέμε: «Θεέ μου, ρίξε κεραυνό και σκότωσε τον γείτονά μου». Πρέπει να ζητάμε ό,τι είναι σύμφωνο με το θέλημά Του.

Δεν έβλεπαν τον ουρανό

Όμως, λέει το Ευαγγέλιο, μέσα στην Εκκλησία δεν ήταν μόνο καλοδιάθετοι άνθρωποι που έβλεπαν πνευματικά «επάνω». Με σκυμμένο το πρόσωπο κάτω, γιατί έτσι στεκόμαστε μέσα στην Εκκλησία, σκυμμένοι ταπεινά, αλλά βλέπουμε επάνω, ψηλά.

Υπήρχαν μερικοί άνθρωποι που κοίταζαν μόνο «κάτω». Και όταν άκουσαν τον Χριστό να λέει «απολέλυσαι από της ασθενείας σου», σκέφθηκαν πονηρά και είπαν:

-Μπα, για γιατρεία ήλθαμε εδώ μέσα, νοσοκομείο θα την κάνουμε την Εκκλησία; Όποιος θέλει να γίνεται καλά, εδώ πέρα θα έρχεται, να μας αναταράξει;

Και άρχισαν να γαυγίζουν εις βάρος του Χριστού. Ο Χριστός τους είπε:

-Αδελφοί μου, εγώ μια κουβεντούλα είπα, «γύναι απολέλυσαι από της ασθενείας σου», και την συμπόνεσα. Εσείς πονάτε το γαϊδούρι σας. Ημέρα Σάββατο, πάτε και το ποτίζετε το ζωντανό. Μια θυγατέρα του Αβραάμ, άνθρωπο του Θεού, με πίστη, θα την αφήσουμε έτσι, γιατί είναι μέρα Σάββατο; Δεν θα της πούμε ένα καλό λόγο; Δεν θα κάνουμε το καλό;

Αυτή την τόσο ωραία ιστορία, της συγκύπτουσας -που μας δείχνει την καλωσύνη και την δύναμη του Χριστού, έρχεται να την φωτίσει το παράδειγμα της Αγίας Βαρβάρας.

Η Αγία Βαρβάρα

Η αγία Βαρβάρα παρ' ό,τι νεαρή κοπέλλα, καταλάβαινε ότι κάτι δεν πάει καλά. Έβλεπε τον εαυτό της να ψάχνει μόνο για τα επίγεια. Και έβλεπε τον πατέρα της και κείνος να κυνηγάει μόνο τα επίγεια. Να φτειαίνει ρούχα, πράγματα, σπίτια παραπανιστά, ειδικό σπίτι για την κόρη του κλπ. Και έλεγε: «Τι γίνεται δω πέρα»; Και άρχισε η αγία Βαρβάρα να ψάχνει: «Είναι σωστός ο τρόπος σκέψης και ζωής μου;» Και ψάχνοντας, ζητούσε να μάθει πιο είναι το νόημα της ζωής, τι είναι συμφέρον στον άνθρωπο να κάνει επάνω στη γη, πού τελειώνει και πού αρχίζει η ζωή, κι' αν υπάρχει μετά θάνατον ζωή. Πόση είναι η αξία της εδώ ζωής και πόση της εκεί ζωής.

Και ψάχνοντας και ρωτώντας, άρχισε να μαθαίνει και να φωτίζεται. Και ξαφνικά, διαπίστωσε ότι βρήκε την αλήθεια. Βρήκε τον Χριστό. Βρήκε την αιώνια ζωή. Και κατάλαβε ότι ήταν συγκύπτουσα -κάτω το κεφάλι κολλημένο στα επίγεια στη γη- και ανορθώθη. Και ελευθερώθηκε. Κατάλαβε ακόμη ότι το μεγαλύτερο πράγμα στον κόσμο είναι η πίστη. Γιατί η πίστη είναι σαν να είμαστε μέσα σ' ένα σπίτι κλειστό, που φωτίζεται με τρία παράθυρα. Τα παράθυρα είναι ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα που φωτίζουν τον κόσμο. «Φως εκ φωτός. Θεόν αληθινόν, εκ Θεού αληθινού. Εν τω φωτί σου οψόμεθα φως.» Με το δικό σου φως Χριστέ μου, βλέπουμε και εμείς την ουσία

και την αλήθεια.

Έτσι λοιπόν και η Βαρβάρα βλέποντας ότι της έφτειαχνε ένα σπίτι με δύο παράθυρα ο πατέρας της...

-Μπα, λέει, γιατί δύο παράθυρα; Τρία είναι τα φώτα στον κόσμο. Πατήρ, Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Τρία να τα κάνετε τα παράθυρα.

Ρώτησε ο πατέρας της:

-Και ποιός είπε να φτιάξετε τρία παράθυρα, ενώ εγώ είπα να γίνουν δύο;

Και έγινε θηρίο όταν κατάλαβε ότι η αγία Βαρβάρα είχε γίνει χριστιανή. «Ποιά είναι αυτή», έλεγε για την κόρη του. «Και πώς φέρεται; Το δικό μου παιδί, θα κάνει εκείνο που λέω εγώ. Εγώ θυσίασα, εγώ έκανα...»

Τα συνηθισμένα, που τα ακούμε από μερικούς γονείς όταν έχουν άτακτα παιδιά. Για κείνον φρόνιμο παιδί θα ήταν, μόνο άμα έκανε κείνο που της έλεγε. Όχι αν ήταν καλή κοπέλλα. Πολλοί την έχουμε αυτή την αρρώστια, να νομίζουμε ότι τα παιδιά μας είναι καλά, μόνο όταν κάνουν ό,τι τους λέμε εμείς. Όχι αν είναι αληθινά καλά παιδιά.

Και της έβαλε όρο. «Ή κάνεις εκείνο που σου λέω, ή δεν είσαι να ζεις επάνω στον κόσμο». Και όρμησε να την σφάξει. Η αγία Βαρβάρα το έβαλε στα πόδια. Εκείνος την κυνηγούσε με το μαχαίρι. Την είδε μια γυναίκα στο δρόμο, η Ιουλιανή, την συμπόνεσε και άρχισε να κλαίει. Την πιάσανε και εκείνη και την σφάξανε για το όνομα του Χριστού. Ο πατέρας με τους συνεργάτες του. Τελικά την κόρη του, την αγία Βαρβάρα, την έσφαξε. Με τα ίδια του τα χέρια. Γιατί; Γιατί το κριτήριό του, «τι είναι καλό», ήταν:

«Πόσα έχεις; Πώς τα γλεντάς; Τι αποκατάσταση έχεις στον κόσμο; Και εγώ άνθρωπος με τέτοιο κύρος, ξαφνικά θα βλέπω την κόρη μου να ασχολείται με την Βασιλεία των ουρανών;». Τα μάτια του ήταν κολλημένα στη γη. Η αγία Βαρβάρα επάνω τα μάτια, ο πατέρας κάτω τα μάτια. Και τι έγινε; Εκείνος έσφαξε την κόρη του και έμεινε κάτω στον κόσμο ζωντανός. Και μετά τον θάνατο παρακάτω ακόμη.

Και εκείνη βρέθηκε στον τάφο. Αλλά στον τάφο η αγία Βαρβάρα ήταν επάνω. Δίπλα στο θρόνο του Χριστού. Στην αιώνια ζωή και μάλιστα δοξασμένη και μάρτυς.

Γιατί ερχόμαστε εδώ; Για να παρακαλέσουμε τον Χριστό να μην είναι η ζωή η μετά τον θάνατο τάφος. Αλλά να είναι ουρανός. Να είναι Βασιλεία του Θεού. Να είναι θρόνος του Θεού. Παράδεισος. Χαρά.

Ας φροντίζουμε και εμείς να λαχταρούμε «τα άνω» λίγο περισσότερο απ' ό,τι τα λαχταρούσαμε μέχρι τότε.

Φως από τρία παράθυρα

Τι σημαίνει «λαχταρώ τα άνω»; Το καταλαβαίνουμε. Άνθρωποι είμαστε, ό,τι το ποθήσουμε, το λαχταρήσουμε, το κυνηγάμε. Ψάχνουμε να το βρούμε με επιμονή. Τι αξίζει περισσότερο να ψάχνεις στον κόσμο; «Τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής του»; είπε ο Χριστός. Πόσο την πουλάς την ψυχή σου; Τι θεωρείς άξιο για να την πουλήσεις; Υπάρχει τίποτε; Μια ψυχή, λέει ο Χριστός είναι μεγαλύτερη απ' όλο τον κόσμο. Ολόκληρο τον κόσμο να 'χεις να τον δώσεις, δεν αξίζει τόσο όσο η ψυχή σου. Και τώρα μια ακόμη παρατήρηση.

Ο Χριστός ήλθε στον κόσμο και έχυσε το αίμα Του για τις ψυχές μας. Και με το αίμα Του, αγοράζει και καθαρίζει όλων μας τις ψυχές. Γιατί είναι ο πανάγιος και παντοδύναμος Θεός.

Ερώτημα: Πόσες ψυχές αξίζει ο Χριστός; Μήπως αξίζει όλου του κόσμου τις ψυχές; Τίποτε δεν είπαμε! Και αφού πεθαίνοντας θα πάμε κοντά Του, ο θησαυρός που αποκτούμε θα είναι ο ίδιος ο Κύριος!

Είπε ο πανάγαθος Θεός στον πατριάρχη Αβραάμ όταν τον κάλεσε:

«Ξεκίνα Αβραάμ, φύγε από τον τόπο σου, πήγαινε εκεί που θα σου δείξω, θα σε κάνω πατέρα του κόσμου. Όποιος μιμείται την πίστη σου θα είναι ευλογημένος. Εσύ θα είσαι ο πατέρας όλου του κόσμου μετά από τον Αδάμ. Ο πατέρας των πιστευόντων. Ο Αδάμ, γεννάει σάρκες. Όσοι μιμούνται σένα, πνευματικά θα είναι παιδιά σου».

Λέει ο Αβραάμ:

-Να τα κάνω όλα Θεέ μου, τι αμοιβή θα έχω;

Και του απάντησε ο Χριστός, (που του μιλούσε):

-Εγώ έσομαί σοι μισθός. Εγώ είμαι η αμοιβή σου. Σε φτάνει;

-Αν με φτάνει; Τι είναι αυτά τα πράγματα Θεέ μου; Τι να πω; «Με φτάνει»;

Αυτό είναι το φως. Γι' αυτό θέλουμε να σηκώσουμε το κεφάλι μας προς τα άνω. Για να δούμε και να καταλάβουμε τα μυστήρια που μας φανερώνει ο

Θεός. Γι' αυτό η αγία Βαρβάρα έλεγε:

-Όχι δύο παράθυρα στο σπίτι, τρία. Όλα όσα έχουμε μπροστά μας να μας θυμίζουν, ακόμη και τα τρία παράθυρα να μου θυμίζουν, ότι από τρεις πλευρές έρχεται το φως. Πατήρ, Υιός και το Άγιο Πνεύμα, είναι το φως του κόσμου και η συμπεριφορά μεταξύ τους, φως του κόσμου είναι:

Αγαπάει ο Υιός τον Πατέρα Του, και κάνει υπακοή σε όλα.

Αγαπάει ο Πατέρας Θεός τον Υιό Του και του τα έδωσε όλα στα χέρια Του. Αυτός να κρίνει τον κόσμο.

Ποιόν ζηλεύεις;

Εσύ αδελφέ μου, τι κάνεις για να δεις το φως του Χριστού; Ψάχνεις κάθε μέρα λίγο περισσότερο; Ποιόν μιμείσαι;

Την αγία Βαρβάρα ή μήπως μιμείσαι τον πατέρα της; Και λες: «Εδώ είναι ο Παράδεισος εδώ είναι και η κόλαση; Για μένα αξία έχει να κάνεις εδώ στη γη εκείνο και εκείνο. Εδώ να περάσεις καλά».

Μετά από λίγο έρχονται Χριστούγεννα. Και θα ψάλλουμε «Επεσκέψατο ημάς εξ ύψους ο σωτήρ ημών, ανατολή ανατολών». Το φως, το φως ήλθε. Να ανοίξουμε τα μάτια να το δούμε.

Να δοξάσουμε τον Χριστό που μας το έδωσε και να τον παρακαλέσουμε να γεμίσει με φως την καρδιά και τον νου μας. Αμήν.-